वा । एवं पितामहेभ्यः प्रिपतामहेभ्य इति मल्नौ व्याख्येयौ ॥ का॰ [११.३.१८.] म्रज्ञात्मित्र इति प्रचालनेनोपिसचित । सौर्यक्कोमपात्रचालनजलेन यथास्व-मङ्गारान्सिचति प्रितमल्लम् ॥ पितरः म्रच्चन् भिच्चतवतः घसू म्रद्धने लिङ द्रपम् ॥ पितरोऽमीमदत्त मद् तृतौ तृताः ॥ म्रतीतृपत्त तिर्पता म्रस्माभिः पितरः यद्धास्मा-नतीतृपत्त तर्पयति तृताः सत्तोऽभीष्टदानेन ॥ का॰ [११.३.१९.] पितरः म्रुन्धध-मिति जपित ॥ के पितरः मुन्धधं मुद्धाः पाणिप्रचालनेत मुद्धा यूयं भवत ॥३६॥

- a. पुनर्तु मा पितर्रः सोम्यासः पुनर्तु मा पिताम्हाः । पुनर्तु प्रपिताम्हाः प्वित्रीण श्तायुषा ॥
- b. पुनर्तु मा पिताम्हाः पुनत् प्रियंताम्हाः । प्रवित्रेण श्तायुषा विश्वमायुर्व्यक्षवे ॥३०॥

का॰ [१६ ३ २०] कुम्भीमास्त्रय कुम्भवह्तिवितृषां वालपवित्रिह्रिण्यानसर्धाय नवर्ण्यं वाचयित पुनसु मेति । दिल्लाणारुवनीयपार्श्वयोः स्तम्भद्वयोपिर दिल्लाणारं वंशं निधाय तत्रस्थे शिक्ये शतिह्दां कुम्भीं निधाय कुम्भीतले वालादीनि निधाय तत्र सुराशेषं सिक्ताग्रेरपिर स्रवन्यां सुरायां नवर्ण्यं यत्रमानं वाचयेत् वालो गोर्श्ववालकृतं सुरागलनम् पवित्रमताविलोमकृतं पयोगलनम् हिर्ण्यं शतमानमितम् प्रत्यृचं वाचनिति सूत्रार्थः ॥ दे पितृदेवत्येर्रनुष्टभौ । पितरो मा मां पुनसु शोधयसु केन पवित्रेण गोर्श्ववालकृतेन कीदृशेन पवित्रेण शतायुषा शतं शतवर्षमितमायुर्यस्मात्त्रह्ततायुस्तेन येन पूतः शतायुर्भवतीत्यर्थः । पितामकृश्च मां पुनसु प्रितामकृश्च मां पुनसु कीदृशाः पित्राद्यः सोम्यासः सोम्याः सोमं सम्याद्यिति सोम्याः ॥ श्राद्रार्थं पुनर्वचनम् पितामकृशः प्रिपतामकृश्च मां पुनसु शतायुषा पवित्रेण । एवं पित्रादिभिः पूत्रोर्श्वं विश्वं सर्वमायुः व्यन्नवै व्याप्रवै प्रापु-पाम् श्रायूङ् व्याप्तौ लोढ् ॥ ३०॥

श्रमुण्यापूष्टिष पवस्य श्रामुवोर्निषं च नः । श्रारे वीधस्व दुहुनीम् ॥३६॥ प्रजापतिदृष्टाग्निदेवत्या गायत्री । हे श्रमे वमायूषि पवसे स्वत र्वायुःप्राप-